

Tuin de Hoge Waard

door Elly van der Neut

Verscholen in Montfoort ligt een prachtige tuin, waarvan maar heel weinig mensen weten dat ie bestaat. Ton den Houdijker heeft deze tuin in ongeveer 10 jaar tijd aangelegd en is er apetrots op. Hij geeft er rondleidingen, eventueel in combinatie met een workshop bij kookstudio Joop Wijman, een High Tea bij Het Oude Stadhuis of een boerengolf arrangement bij Boer Hans.

Geschiedenis

De grond van de tuin is al bijna honderd jaar in het bezit van de familie den Houdijker. In 1920 legde opa Toon den Houdijker een boomgaard aan op de grond die aan het einde van het dwarsweggetje van de Doeldijk ligt. De vader van Ton rooide de boomgaard weer in 1960, toen de fruitteelt zeer weinig opbracht en maakte er weiland van. Ton groeide op de boerderij op en volgde de Hogere Tuinbouwschool en kreeg een baan bij het productschap voor de tuinbouw. Toen zijn vader stopte met boeren, nam hij een stuk van 7000 m² van zijn vader over en plantte in 1981 weer een boomgaard aan met appels en peren. In 2000 rooide hij een klein stukje boomgaard en legde een vijver van 100m³ aan om Koi karpers te houden. In 2006 rooide hij nog een stuk boomgaard en groef nog een vijver, wat kleiner dit keer en legde daarna een terras achter zijn schuur aan en plantte in 2007 allerlei siergrassen en vaste planten. In 2007 ging de rest van de boomgaard eruit en liet hij een grote natuurvijver graven achter op het stuk land. Inmiddels is de hele 7000 vierkante meter omgetoverd in een prachtige tuin met allerlei verborgen hoekjes en doorkijkjes. Vrienden en familie zeiden tegen Ton: "Wat een prachtige tuin en wat jammer dat er maar zo weinig mensen van kunnen genieten, waarom doe je daar niet iets mee"? Inmiddels was de afdeling bij het Productschap voor de Tuinbouw, waarover Ton de leiding had, opgeheven en was hij met vervroegd pensioen gegaan. De opmerkingen van de vrienden en familie vielen in vruchtbare aarde en dus geeft hij nu rondleidingen in zijn

tuin. Sinds dit jaar heeft hij in de schuur ook een ontvangstruimte.

Onderhoud

Bijna alle dagen is Ton in zijn tuin te vinden. Tot zijn grote verdriet woont hij er niet bij. Hij zou graag de schuur tot woning verbouwen, maar dat mag niet van de provincie. Het onderhoud en het bijhouden van zijn tuin kosten hem zo'n vier dagen in de week. Ook de rondleidingen nemen flink wat tijd in beslag, want bij alle planten is wel wat te vertellen. Zo is hij bezig om van taxusstruiken twee dinosaurussen te knippen. Dat is nog lang niet af, want de taxussen groeien langzaam maar over een jaar of tien denkt hij wel een aardig eind te zijn met die figuren. In het achterste deel van de tuin is een hoek met bamboe en verscholen daarachter een oude wilg, zijn vertelboom. Er staan kabouterkrukjes en beeldjes en in die hoek vertelt hij zijn kleinkinderen verhalen, zittend in de wilg. Omdat hij een liefhebber is van weinig voorkomende soorten en bijzondere boomvormen staan in de tuin naast de gewone boomvormen ook opgaande zuilvormige bomen en zuilvormige treurbomen. Zo kan men onder andere genieten van de gele magnolia, roze kornoelje, esdoorns met bonte, gele en bloedrode bladeren, de smalle zuilen van de moerbeiboom en de Japanse notenboom en de prachtig treurende roodbladige beuk en de treurende

hartjesboom. Maar ook van allerlei kleuren siergrassen, vaste planten in allerlei kleuren enz. In de tuin staat ook een plant, waarvan hij niet weet wat dit is. Deze verscheen vorig jaar spontaan en werd toen nog bestempeld als onkruid en afgemaaid. Dit jaar was de plant er weer en omdat Ton het toch wel een mooie plant vond kreeg die het voordeel van de twijfel. Hij heeft geen idee wat het is, hoopt dat iemand hem dat nog eens kan vertellen. Wie meer wil weten over de tuin kan eens kijken op de website www.tuindehogewaard.nl, daarop staat veel informatie over de tuin en haar geschiedenis. Ook zelf gaan kijken behoort dus tot de mogelijkheden, op 25 juni, 3 en 10 juli bijvoorbeeld in combinatie met een High Tea bij het Oude Stadhuis. In de tuin en ontvangstruimte zijn op dit moment ook beelden te bewonderen van Marianne den Otter en beelden die in Zimbabwe worden gemaakt van oude oliedrums. Ook als particulier, in een groepje van minimaal 6 en maximaal 12 personen, kan men de tuin bezoeken. Ton vraagt daar een klein bedragje p.p. voor, dat hij grotendeels weer in zijn tuin steekt. Want een tuin is nooit af. Er gaat wel eens wat dood wat vervangen moet worden, en ook het onderhoud kost geld. Nu is bijvoorbeeld de eerste vijver lek en die moet gerepareerd worden. Een fors karwei.

